

א 24/11

3

ועדת החקירה הממלכתית
בעניין פרשת היעלמותם של ילדים
מבין עולי תימן בשנים 1948-1954

ד י ז ו ה ש ב ו ז

ועדת כהן-קדמי בענין ילדי תימן

שם:

ג - 11 - 9732

מזהה פיזי:

755467 : מס פריט: 30.10/19 - 410

מזהה לוגי:

29/09/2014 : 02-109-03-06-04

כתובת:

ירושלים, התשס"ב-2001

לירה הממלכתית בעניין פרשת היעלמותם של ילדים מבין עולי תימן בשנים 1948-1954

לאי שיתופם בקבורתם והוא, שהתינוקות לא נפטרו והדיווח על פטירתם אינו מהווה אלא כיסוי והסוואה ל"גנבתם"; שלישית - "גנבה" בנסיבות שבהן הוחזקו התינוקות שנעלמו להוריהם בבתי התינוקות ובבתי החולים, לא יכלה להתרחש אלא במסגרתו של קשר רבתי בין כל הנוגעים בדבר (כאשר קשר כזה לא יכול היה להיעלם מעיני הרשויות).

2. כיתת הגורמים ה"מאמתים" הכוללת את: (א) ההודעות הרשמיות שנשלחו לנעדרים עם התבררותם; (ב) הליקויים שנתגלו במרשם התושבים; (ג) ההשלכות של היעדר התפקדות במפקד האוכלוסין של שנות השישים

לשיטת הדוגלים בטענת החטיפה הממסדית, יש בשלושת הגורמים הנמנים על כיתה זו - בהצטברותם - כדי לאמת את התרחשותה של חטיפה כאמור. להלן יוצגו עמדתם של הדוגלים בטענה לגבי כל אחד משלושת הגורמים, והמסקנה הנגזרת - לשיטתם - מהצטברותם של השלושה (דיון בעמדה זו - בפרק עשרים ושבעה).

ואלה פרטי שלושת הגורמים האמורים

א. רישום הפוקדים במפקד האוכלוסין, ליקויים במרשם תושבים במשרד הפנים

(1) במהלך מפקד האוכלוסין, שנערך בשנים 1962-1963, נרשם לגבי חלק מן התינוקות שנעלמו להוריהם - ואשר, מטבע הדברים, לא נמצאו על ידי הפוקדים - המילים: "חדל להיות תושב"; או "עזב" (במשמעות של "לא נמצא במקום"), או מילים אחרות בעלות משמעות דומה.

(2) כפי שהוסבר לנו, התבטאות זו נועדה אך ורק על מנת לתת ביטוי לעובדה שהפוקד לא מצא את ה"תינוק" "התושב" לצורך המפקד; ואין לתת לה משמעות אחרת. ברם, המשפחות המתלוננות אינן משלימות עם ההסבר הזה, ורואות בהתבטאויות אלו, ביטוי לכך שסיבת אי התפקדות נעוצה ב"עזיבת הארץ".

(3) בכך נמצא למשפחות גורם נוסף המאמת את טענתם, שהתיעוד המעיד על פטירתם וקבורתם של אותם התינוקות שנעלמו להוריהם הינו כוזב, שהרי אילו אכן נפטר התינוק צריך היה הדבר לבוא לידי ביטוי בתיעוד של משרד הפנים ולא היה מקום לרישום המילים "חדל להיות תושב" (או "עזב וכד') על רקע אי ההתפקדות במפקד.

ב. הודעות רשמיות לנעדרים

(1) במחצית שנות השישים החלו להגיע לחלק לא מבוטל מהמשפחות המתלוננות הודעות רשמיות מטעם רשויות המדינה, הממוענות לתינוקות שנעלמו להוריהם ובין היתר הודעות בדבר חובת התייצבות לשירות ביטחון. משלוח ההודעות, שימש אצל המשפחות בסיס להלך המחשבה הבא, מסמכים והודעות כאלה אינם נשלחים על ידי הרשות למי ש"נפטר"; מכאן, שהרשויות מתייחסות אל התינוקות שנעלמו - על פי המידע שברשותן - כאל מי שלא נפטר, בניגוד למה שנאמר להורים ותועד בהתאם. התוצאה היא - לדעת הדוגלים בטענת החטיפה - שהתיעוד המעיד על פטירתם וקבורתם של התינוקות שנעלמו אינו אמין ועל כן, לא ניתן לסמוך עליו.

(2) מצב דברים זה - כך טוענות המשפחות - לא רק מתיישב עם גרסת ה"חטיפה הממסדית", אלא מאמת את דבר התרחשותה. זאת משום שמשלוח ההודעות משמיט את הבסיס מתחת לאמינות התיעוד. לשיטה זו, אם התיעוד המעיד על פטירת התינוקות שנעלמו להוריהם לא בא לכלל ביטוי במרשם התושבים שבמשרד הפנים, אין זאת משום שהוא כוזב.

(3) חיווק למסקנה האמורה, מוצאים בני המשפחות המתלוננות בכך, שברישומי משרד הפנים לא נמצא מידע כלשהו המצביע על פטירתם של אלה שלא התפקדו, ואין בעובדה שה"תינוקות" לא התפקדו, כדי למלא את החסר. הצירוף של רישום הפוקדים "חדל להיות תושב" עם היעדר דיווח על פטירה ברישומי מרשם התושבים, מחייב - לדעת בני המשפחות המתלוננות - את המסקנה, כי התינוקות שנעלמו להוריהם לא נפטרו, ובכך מתאמת גרסת החטיפה הממסדית.